

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1904.

Treść: (M 155—157.) 155. Obwieszczenie, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym” obrocie wyrobów hafciarskich. — 156. Rozporządzenie, dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte. — 157. Rozporządzenie, zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzeczki piwnej patentu Erhard Schau.

155.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1904,
ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym” obrocie wyrobów hafciarskich.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, dotyczącym poboru dla w t. zw. „uszlachetniającym” obrocie wyrobów hafciarskich, postanawia się, że na tkaninach, importowanych w t. zw. „uszlachetniającym” obrocie wyrobów hafciarskich, należy od 1. stycznia do końca grudnia 1905 umieszczać stempel tożsamości w kolorze czerwonym.

Kosel wr.

deńskiego liniowego podatku spożywczego i wprowadzającej tenże podatek w kilku przedmieściach wiedeńskich tudzież na zasadzie §u 8 ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 79, wprowadzającej państowe podatki spożywczego (opłaty konsumcyjne) w Tryście z okresem, wydaje się w celu wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa w wysokości 1 K 90 h za hektolitr brzeczki piwnej, przypadającego w tych miastach w myśl uwagi do liczby pozytycy 3 wiedeńskiej i tryesteńskiej taryfy podatku spożywczego — następujące postanowienia:

A. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzeczki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się zapomocą kontrolnego przyrządu do pomiaru brzeczki piwnej.

§ 1.

Miara wyników każdej warki — stwierdzona kontrolnym przyrządem do pomiaru brzeczki piwnej a wyrażona w hektolitrowych stopniach wyciągu — podzielona przez wymiar zgłoszonej zawartości stopni w każdej warce, daje — z zastrzeżeniem ewentualnego sprostowania w myśl §u 3 — wyrażoną w hektolitrach ilość brzeczki piwnej, policzalnej przy wymiarze państwowego dodatku do podatku od piwa.

Jeżeli ilość ta przekracza zgłoszony wymiar hektolitrów warki, wtedy płaci się dodatkowo dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile różnica prze-

156.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte.

Na zasadzie §u 7 ustawy z dnia 10. maja 1890, Dz. u. p. Nr. 78, zawierającej zmianę wie-

kracza 5 procentów zgłoszonego wymiaru hektolitrów.

Postanowienia § 9, I. ustępu 9 i 10 przepisu wykonawczego o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, mają analogiczne zastosowanie w przypadku stwierdzenia nadwyżki wyrobu, uzasadniającej późniejszy dalszy dodatek.

§ 2.

Celem stwierdzenia, czy ochłodzona brzeczka piwna nie ma mniejszej zawartości stopni aniżeli zgłoszona a zatem czy wyrobiona ilość nie jest większa aniżeli obliczona w myśl § 1, badań należy zawartość wyciągu wyrobionej brzeczki peryodycznie zaponiocą przepisanego sacharometra, przywołując do tej czynności kierownika browaru.

Próby do tego stopniowania (do nastawiania) pobierać należy w browarach, w których są w użyciu tak zwane kadzie zlewne, z tychże, zresztą zaś z kadzi fermentacyjnych, do których odnośną brzeczkę spuszczono.

Jeżeli brzeczkę, należącą do jednej i tejsamej warki, rozdzielono na kilka kadzi fermentacyjnych, wtedy należy zawartość wszystkich kadzi ostropniować i uwzględniając stosunek, w jakim zawartości poszczególnych kadzi pozostają do siebie, oznaczyć przecięcie wyników wszystkich pojedynczych stopniowań. Przecięcie to daje wskazanie sacharometra dla całej warki.

Wynik stopniowania wpisać należy do osobno założonego zapisu stopniowań; każdy wpis winien podpisać tak kierownik browaru jak i interweniujący przy tem organ skarbowy. Prócz tego wynik stopniowania uwidoczyć w rejestrze badań, a mianowicie w kolumnie na uwagę, pod odnośną liczbą pozycji.

Zapisek stopniowań dołączyć należy do rejestru dochodzeń jako załączkę.

Określone wyżej stopniowania uskuteczniać należy ile możliwości wkrótce po spuszczeniu brzeczki; nie można zaś stopniować w żadnym razie później jak w sześć godzin po skończonym napełnianiu tych naczyń, z których mają być pobrane próbki do stopniowania.

W tych browarach, w których bez użycia kadzi zlewnej przelewa się brzeczkę bezpośrednio do kadzi fermentacyjnych, nie wolno wypełniać tych kadzi partyami, to znaczy nie wolno wlewać w nie brzeczek, pochodzących z różnych warek.

Wyrobioną brzeczkę piwną łącznie z uzyskaną przez odsłodowanie chmielu należy zawsze w całości wlać do kadzi zlewnej względnie do zgłoszonych kadzi fermentacyjnych.

Organy nadkontroli winny się od czasu do czasu przekonywać w sposób odpowiedni, czy powyższy przepis należycie przestrzegano.

§ 3.

Jeżeli zawartość wyciągu ochłodzonej brzeczki, stwierdzona w myśl § 2, jest mniejszą od zgłoszonej a różnica przekracza jeden procent zgłoszonej zawartości, natęczas należy obliczenie ilości wytworu, podlegającej państwowemu dodatkowi do podatku od piwa co do wszystkich warek — o tej samej zawartości stopni co zgłoszona warka, poddana dodatkowemu ostropniowaniu — które wyrobiono po ostatnim dodatkowem stopniowaniu względnie od początku obowiązywania tego rozporządzenia — w ten sposób zreasumować, że się objętość oznaczy zamiast na podstawie zgłoszonej zawartości stopni na zasadzie zawartości wyciągu, stwierdzonej faktycznie przy dodatkowem stopniowaniu.

Od stwierdzonej w powyższy sposób nadwyżki wyrobu ponad ilość, obliczoną według § 1 zapłacić ma właściciel browaru przypadającą kwotę dodatku w ciągu ośmiu dni po wymierzeniu, w tym urzędzie, któremu podatnik ten podlega względem opłaty powszechnego podatku od piwa.

Obliczenie i wymiar takich dodatkowych opłat należy do władz skarbowych pierwszej instancji.

B. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzeczki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się w chłodniku.

§ 4.

W tych browarach, w których urzędowe badanie wyrobionej brzeczki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się na chłodniku jest ilość hektolitrów warki stwierdzona według postanowień § 9, I. ustępów 1—3 przepisu wykonawczego do rozporządzenia o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, miarodajną także i dla państwowego dodatku do tego podatku.

Jeżeli objętość ta przekracza zgłoszoną ilość hektolitrów warki, wtedy opłaca się dalszy dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile stwierdzona objętość wyrobu przekracza pięć procentów zgłoszonej ilości hektolitrów.

Postanowienia § 9, ustępu 9 i 10 powolnego wyżej przepisu wykonawczego mają analogiczne

zastosowanie w przypadku nadwyżki wyrobu, uzasadniającej dodatkową opłatę dodatku.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzeczków piwnej patentu Erhard Schau.

Postanowienie rozdziału A, punkt 7, lit. i, ustęp 2 przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzeczków piwnej patentu Erhard Schau (rozdział III rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197) zmienia się i nadaje mu brzmienie następujące:

„Od wielkości, tym sposobem oznaczonej, odliczyć należy potrącenie, potrzebne dla poprawienia oznaczenia przyrządu co do ubytku między panwią brzeczkową a chłodnicą. Wymiary tego potrącenia ustanawia się jak następuje:

Ilość stopni brzeczków pi- wnej w całych stopniach sacharometro- wych	Potrącenie w procentach hektolitro- wych stopni warki
7	2·0
8	2·2
9	2·5
10	2·7
11	2·9
12	3·1
13	3·3
14	3·5
15	3·7
16 i więcej	4·0*

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26. także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . . 4 K 20	Rocznik	1868 za . . . 4 K — h	Rocznik	1887 za . . . 5 K — n
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1888 " . . . 8 " 40 "			
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . 6 " — "			
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1890 " . . . 5 " 40 "			
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . 6 " — "			
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "			
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . 6 " — "			
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "			
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "			
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1896 " . . . 7 " — "			
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "			
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . 6 " — "			
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "			
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . 7 " — "			
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "			
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1902 " . . . 7 " 50 "			
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1884 " . . . 5 " — "	" 1903 " . . . 9 " — "			
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . 3 " 60 "				
" 1867 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "				

Roczniki wydani w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, wrazie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25%, a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielutca III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyj.